ISSN 1427-809X

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

POLITECHNIKA OPOLSKA
maj 2000 Nr 7(86)

Pierwsza obrona doktorska na Wydziale Elektrotechniki i Automatyki

O finansowaniu międzynarodowych konferencji

Złote drużyny siatkarzy Politechniki Opolskiej

Fot. Sławoj Dubiel

Nowy obiekt Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii oraz dom studenta Sokrates

Piastonalia 2000

Wystawa grafiki na WEiA

Zakątki Opolszczyzny

Brama wjazdowa do zamku w Głogówku
Rysowała mgr inż. arch. Bożena Banek,
Katedra Podstaw Projektowania Budowlanego WB

Złote medale na Mistrzostwach Polski Politechnik to wielki sukces studenckiego sportu

Z Bożeną Baniak, trenerem zespołu piłki siatkowej kobiet i Pawłem Czerepokiem, trenerem mężczyzn i prodziekanem Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii rozmawia Krystyna Duda

– Krystyna Duda: Miniony miesiąc obfitował w sportowe potyczki, niektórzy jak drużyny piłki siatkowej kobiet i mężczyzn wróciły z najwyższym trofeum, to wielki sukces naszych sportowców.

Paweł Czerepok. Istotnie, w cyklicznie odbywających się Mistrzostwach Polski Politechnik, które zamyka siatkówka, nasza uczelnia wypadła rewelacyjnie, tym bardziej, że poziom tegorocznych rozgrywek był bardzo wysoki. W żeńskich drużynach grały zespoły ligowe np. zespół AZS Częstochowa ostatnio wywalczył awans do pierwszej ligi, a na rozgrywki do Szczecina stawił się w komplecie. Nie mniejsza była konkurencja wśród męskich drużyn. Na 16 męskich drużyn, które walczyły w Szczecinie, siedem to zespoły drugoligowe. Drużyny uczestniczące w mistrzostwach politechnik podzielone zostały na 4 grupy – A, B, C, i D po cztery zespoły każda. Siatkarze z opolskiej politechniki wyeliminowali najpierw zespół AGH, następnie Gdańsk, potem Radom, a warto dodać, że ten zespół wzmocniło kilku zawodników z pierwszoligowych *Czarnych Radom.* Radom pokonaliśmy 2:0 po ciężkim boju i przy gorącym aplauzie naszej żeńskiej drużyny, która właśnie zakończyła swój mecz i natychmiast zaczęła zagrzewać do walki swoich kolegów. Równie trudnym przeciwnikiem była świetna drużyna z AGH Kraków, stosunkowo łatwo poszło nam z Gdańskiem. W ćwierćfinale spotkaliśmy się z Gliwicami, które jako jedyny zespół zabrał nam seta. W półfinale z powodzeniem zmierzyliśmy się z drużyną z Poznania, a w finale pokonaliśmy siatkarzy z warszawskiej politechniki. Ten nasz ostatni pojedynek odbywał się w niezwykłej atmosferze. Nie muszę dodawać, że widownia wypełniona była do ostatniego miejsca. Rozgrywki odbywały się na jednej ogromnej sali przedzielonej kurtynami. Wiedzieliśmy, że w tym samym czasie walczą w finale nasze dziewczyny. Po zażartym boju pokonaliśmy swoich przeciwników i odtańczywszy taniec zwycięstwa biegiem ruszyliśmy w stronę sektora, gdzie walczyły nasze koleżanki. Jakżeż miłe było nasze zaskoczenie, gdy w tej samej chwili zobaczyliśmy roześmiane ruszające nam w sukurs nasze dziewczyny z okrzykiem „mamy złoto". Wiwatom i wybuchom radości nie było końca. Drużyny Politechniki Opolskiej okazały się na tych mistrzostwach całkowitą rewelacją. Potem pozostała już tylko ceremonia wręczenia medali, gratulacje i wspólne zdjęcie ze złotymi trofeami zdobiące okładkę.

Poziom tych akademickich mistrzostw jest bardzo wysoki, co zapewne jest wynikiem opieki jaką otaczają uczelnie swoich studentów łączących naukę ze sportem kwalifikowanym. Pomoc ta przybiera różnorodne formy w zależności od możliwości uczelni, najczęściej jest to pomoc socjalno-bytowa w postaci stypendiów sportowych, co pozwala na godne łączenie nauki z codziennymi zajęciami treningowymi.

– KD: Jakiej rangi imprezą są Mistrzostwa Polski Politechnik?

– PC: Mistrzostwa Polski Politechnik obejmują niemal wszystkie dyscypliny sportu, od gier zespołowych takich jak piłka ręczna, nożna, siatkowa, koszykówka po sporty indywidualne jak pływanie, tenis stołowy , tenis ziemny, narciarstwo, a nawet aerobik, łącznie 31 dyscyplin sportowych. Odbywają się one w cyklu dwuletnim, co oznacza, że w tym okresie w każdej z tych dyscyplin raz muszą zmierzyć się zawodnicy, studenci politechnik. Impreza ta ma już swoją wieloletnią tradycję. Mistrzostwa w Szczecinie były XX z kolei, więc jak łatwo policzyć odbywają się od lat czterdziestu. Jako politechnika braliśmy udział po raz pierwszy w XIX edycji. Poziom tych

akademickich mistrzostw jest bardzo wysoki, co zapewne jest wynikiem opieki jaką otaczają uczelnie swoich studentów łączących naukę ze sportem kwalifikowanym. Pomoc ta przybiera różnorodne formy w zależności od możliwości uczelni, najczęściej jest to pomoc socjalno-bytowa w postaci stypendiów sportowych, co pozwala na godne łączenie nauki z codziennymi zajęciami treningowymi.

– KD: Kim są zawodnicy uczestniczący w tych zawodach, które kierunki reprezentują?

– PC: Może powiem kilka słów o męskim zespole. W jego skład wchodzą studenci Politechniki Opolskiej studiów dziennych, raczej z młodszych lat. Team w ubiegłym sezonie wywalczył awans do drugiej ligi i cały ten czas był właśnie okresem przygotowania zespołu do Mistrzostw Polski Politechnik. Gramy w II lidze reprezentując opolskie środowisko akademickie i w ogóle miasto Opole, lecz przede wszystkim reprezentujemy swoją uczelnię, Politechnikę Opolską . Kończący się właśnie sezon rozpoczął się 15 sierpnia ubiegłego roku i w tym czasie studenci poza zajęciami wynikającymi z siatki studiów odbywali codziennie dwugodzinne treningi na sali, a w soboty i niedziele rozgrywali mecze ligowe.

– KD: A żeński zespół?

– BB: Żeńska drużyna zagrała wspaniale i zaprezentowała na mistrzostwach naprawdę rewelacyjny poziom, dodam jeszcze, że panie nie po raz pierwszy sięgnęły po najwyższy laur, gdyż obroniły złoto zdobyte na poprzednich mistrzostwach. Z tym wiązało się i to, że najlepsze cztery drużyny z poprzednich mistrzostw, wśród nich nasza, zostały rozstawione. Pozostałe składy grup biorących udział w mistrzostwach były losowane. A droga do zwycięstwa przedstawiała się następująco: panie najpierw wyeliminowały w rozgrywkach koleżanki z Lublina, Szczecina, Zielonej Góry i Radomia. W półfinale zmierzyłyśmy się z krakowską AGH, wygrywając 2:0 . W finale spotkałyśmy się z faworytem tych mistrzostw, czyli z pierwszoligową drużyną z Częstochowy. Jak dowiedzieliśmy się, faworytki przed samymi rozgrywkami odbyły dwutygodniowy obóz przygotowawczy i do meczu szły niemal po pewne zwycięstwo. Tym większa była nasza radość z wygranej. Chciałabym dodać, że zespół tworzą dziewczęta, uczęszczające na sekcję siatkówki oraz te grające w drużynie AZS Opole. Wszystkie dziewczęta zagrały rewelacyjnie, co znalazło wyraz w przyznaniu dodatkowych laurów. Za najlepszą zawodniczkę uznano Justynę Mlek, a tytuł najlepszej rozgrywającej przypadł Ewie Komorowskiej. Te dodatkowe trofea jeszcze bardziej podniosły akcje naszego zespołu.

Te wspaniałe wyniki dziewczęta okupują oczywiście ciężką pracą. Część zespołu trenuje w sekcji siatkówki, treningi odbywają się dwa razy w tygodniu na sali gimnastycznej przy ul. Luboszyckiej. Zawodniczki będące jednocześnie w AZS trenują w klubie. To sprawia, że przed takimi występami jak ostatnie muszą się zgrać ze sobą. Na zgranie przed meczem w Szczecinie nie było zbyt wiele czasu, a mimo to zawodniczki spisały się wspaniale. Szczególnie emocjonujący był mecz finałowy, jednak wszystko skończyło się wielkim sukcesem.

– KD: Czy udaje się połączyć tak intensywny trening z nauką?

– PC: Udaje się i to bardzo dobrze. Oczywiście wyniki w nauce mogłyby być lepsze, ale przy umiejętnej organizacji życia połączenie obowiązku studiowania i uprawiania sportu nie sprawia większych kłopotów. Nie bez kozery stwierdzam, że sport wychowuje ludzi. Student młody człowiek uczy się dobrych nawyków ruchowych i zdrowotnych, a przede wszystkim właściwej organizacji czasu. Jeśli ma się wiele obowiązków, człowiek uczy się racjonalnie gospodarować czasem, a ta umiejętność pozostaje niezależnie od tego jak potoczą się dalsze losy.

Udział w grupach sportowych kształtuje takie cechy charakteru jak odpowiedzialność, systematyczność, obowiązkowość i lojalność wobec grupy. Krótko mówiąc sport właściwie przygotowuje do życia w społeczeństwie. Powiem więcej, ten kto przeszedł taką szkołę , takie szlify jest w przyszłości dobrym rodzicem, rodzicem odpowiedzialnym za swoje pociechy i konsekwentnym w swoich działaniach.

– BB: Bardzo jestem zżyta ze swoimi zawodniczkami i widzę jak godzą trud studiowania z czynnym uprawianiem sportu. Przede wszystkim dziewczęta mają doskonale zorganizowany dzień, nie ma w nim miejsca na marnotrawstwo czasu. Muszą pogodzić jedno z drugim i to im wychodzi. Sport to jest wychowanie do przyszłego życia, do współdziałania w grupie. Umiejętności nabyte w tym okresie długo będą procentować w ich dorosłym życiu.

– KD: Jakie wrażenia pozostawiły opolskie drużyny na Mistrzostwach Polski Politechnik w Szczecinie?

– BB: Byliśmy przysłowiowym czarnym koniem mistrzostw i co tu dużo mówić, po prostu inne zespoły zazdrościły nam takich wyników, tym bardziej, że dopiero od niedawna, jako politechnika, uczestniczymy w tych rozgrywkach.

– PC: Zwróciłbym uwagę na jeszcze jeden fakt, dzięki występom naszych drużyn sportowych studenci innych politechnik w kraju doskonale wiedzą, że w Opolu też jest politechnika, a w politechnice Wydział Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, który prowadzi takie kierunki studiów jak *wychowanie fizyczne i fizjoterapia*. Jednym słowem sukcesy sportowe naszych studentów promują i rozsławiają całą uczelnię.

Dzięki temu, że w naszych barwach występował zawodnik takiej miary jak Sławomir Gerymski wszyscy w całej Polsce dowiedzieli się, że studiuje on na drugim roku w Politechnice Opolskiej i jest dobrym studentem. Podkreśliłbym jeszcze, że ten zawodnik jest kapitanem zespołu KS „Mostostal – Azoty" Kędzierzyn-Koźle jakiego nie było w kraju od kilkunastu lat, zespołu który jest Mistrzem Polski, zdobył Puchar Polski, ma na swoim koncie brązowy medal w Pucharze Konfederacji, a mimo to bez wahania pojechał z drużyną Politechniki Opolskiej po czwartą złotą koronę.

– KD: Sukcesy w piłce siatkowej nie wyczerpują wszystkich osiągnięć studentów, jakie jeszcze dyscypliny przynoszą laury?

– PC: Mieliśmy spore osiągnięcia w judo kobiet, w karate, gdzie zawodniczki i zawodnicy zdobywali srebrne i złote medale. Ze srebrem wrócili także piłkarze, dobrze wypadli również zawodnicy w pływaniu. Te wyliczenia nie wyczerpują wszystkich osiągnięć naszych zawodników, lecz są to najświeższe rezultaty i to te najbardziej spektakularne. Chciałbym dodać, że włożona praca przynosi spodziewane owoce, które cieszą całe sportowe i studenckie środowisko.

– KD: Sport, wyniki, osiągnięcia, a przecież wszystko to odbywa się na wyższej uczelni, która oprócz kształcenia prowadzi także badania naukowe. Czy wyniki sportowców studentów mają przełożenie na tematykę badań naukowych?

– PC: Naturalnie, badania naukowe są integralną częścią naszej działalności statutowej. Jako pierwszy temat ściśle związany ze sportem podałbym „Dynamikę zmian budowy somatycznej, sprawności

i wydolności studentów Politechniki Opolskiej". Realizowany jest on w Zakładzie Wychowania Fizycznego i Sportu, a jego kierownikiem jest dr Józef Wojnar. Inny temat badawczy to społeczno-pedagogiczne problemy rozwoju edukacji i edukacji fizycznej , którego kierownikiem jest prof. Eleonora Sapia-Drewniak, kierownik Zakładu Pedagogiki i Psychologii. Prof. Marian Golema prowadzi badania nt. precyzji ruchów w procesie regulacji równowagi w pozycji stojącej. Nie wyczerpuje to w pełni problematyki, realizowane są różne tematy badawcze. Mógłbym tu jeszcze mnożyć przykłady, starałem się wymienić tylko te tematy, które dość ściśle wiążą się ze sportem i kulturą fizyczną. Chciałbym szczególnie podkreślić sprawę rozwoju naukowego kadry. Na tym polu także mamy pewne sukcesy, w bieżącym roku akademickim została zatwierdzona habilitacja prof. Ludmiły Sadownikowej, mamy także pierwszego doktora. 25 maja na Uniwersytecie Opolskim odbyła się obrona pracy doktorskiej pani Renaty Szyguły. Na naszym wydziale funkcjonuje koło naukowe Akton, którego działalność ściśle związana jest ze specjalnością *fizjoterapia*. Ta specjalność przekształciła się w samodzielny kierunek, na który wkrótce rozpocznie się rekrutacja. Nasi studenci znani są również w opolskich szkołach. Już teraz dyrektorzy szkół średnich i podstawowych oczekują na naszych absolwentów. Wielokrotnie zwracali się do nas z prośbą o kierowanie do nich studentów i oferowali im zatrudnienie. To jest obiecujące i potwierdza, że kształcimy młodych na dobrym poziomie.

– KD: Obiekt przy ul. Małopolskiej, który Politechnika niedawno nabyła, przeznaczony zostanie dla potrzeb nowego kierunku – *fizjoterapii*, dlaczego?

– PC: Siedziba Wydziału mieści się w niewielkim obiekcie przy ul. Działkowej o pow. 2200 m^2 adaptowanym do potrzeb kształcenia studentów. Mimo niewielkich rozmiarów jest w nim właściwie wszystko, bo i pomieszczenia dydaktyczne, bufet, czytelnia, punkt sprzedaży książek i sala gimnastyczna, gdzie odbywają się zajęcia z gier i zabaw ruchowych, gimnastyki przyrządowej, ćwiczeń ogólnorozwojowych, ćwiczeń muzyczno-ruchowych i metodyki wychowania fizycznego. Wraz ze studentami zaocznymi wydział kształci ok. 1500 osób. Budynek dla tej liczby studentów jest oczywiście zbyt mały. Musimy więc korzystać z cudzych obiektów, np. sali i basenu w SP nr 5, swoich sal użycza nam wojsko, a konkretnie Brygada Logistyczna z ul. Domańskiego, KS Gwardia, III Liceum Ogólnokształcące. Pozyskanie nowego obiektu pozwoli na stworzenie pracowni kinezyterapii, fizjoterapii, masażu, całej odnowy biologicznej i szeregu innych niezbędnych dla właściwego prowadzenia nowego kierunku studiów, jak również zrealizowania planów naszego wydziału. Wkrótce mieć będziemy pierwszych absolwentów studiów magisterskich, nowo uruchomiona *fizjoterapia* także w perspektywie kilku lat winna stać się kierunkiem magisterskim, może w przyszłości uda się uzyskać prawa doktoryzowania.

– KD: A plany sportowe?

– BB: Już wkrótce kolejne mistrzostwa, chcielibyśmy oczywiście utrzymać tytuł i wychowywać nowych adeptów, a ja dodam, że do prawidłowego rozwoju młodego pokolenia niezbędne są zdrowe nawyki ruchowe. I to nie tylko odnosi się do studentów kierunku *wychowanie fizyczne*, czy *fizjoterapia*. Chciałbym na łamach uczelnianej gazety poruszyć pewną istotną kwestię. Nasza Uczelnia jako jedna z nielicznych nie ma w obrębie swojego kampusu właściwego zaplecza sportowego. Sala przy Luboszyckiej pęka w szwach na każdej imprezie, a trudno uznać za boiska teren między akademikami, tym bardziej, że rozpoczynająca się budowa łącznika uniemożliwi korzystanie nawet z tego. Wiele obiecujemy sobie więc po planach związanych z zagospodarowaniem terenu przy ul. Mikołajczyka co było m.in. tematem obrad Senatu. Podjęta decyzja o zbudowaniu tu sali gimnastycznej z dużym zapleczem jest najlepszym z możliwych rozwiązań Wpłynie wręcz ożywczo nie tylko na sprawy związane z uprawianiem sportu, ale na całe studenckie środowisko. Miejmy nadzieję, że już wkrótce to nastąpi.

– KD: Dziękuję za rozmowę.

Zakinada 2000

Zakinada 2000

Z KALENDARZA REKTORÓW

■ W dniach 13-14 kwietnia w Ustroniu Śląskim obradowali prorektorzy uczelni technicznych. Organizatorem Konferencji była Politechnika Śląska w Gliwicach. Głównym tematem obrad było wypracowanie dokumentu dotyczącego powołania zasad działania Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych. W obradach uczestniczył prorektor ds. studenckich prof**. Grzegorz Gasiak**.

■ Rektor, prof. **Piotr Wach** podpisał 14 kwietnia akt notarialny dotyczący zakupu przez Politechnikę Opolską obiektu przy ul. Małopolskiej (dawny Instal).

■ 17 kwietnia rektor oraz kierownicy jednostek organizacyjnych i przedstawiciele samorządu studentów wzięli udział w spotkaniu, którego inicjatorem był wiceprzewodniczący Zarządu Województwa, **Andrzej Rybarczyk**, a poświęcone projektowi Strategii Rozwoju Śląska Opolskiego.

■ W dniu 19 kwietnia br. prorektor ds. nauki – prof. **Jerzy Skubis** wspólnie z delegacją Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii w składzie: dr **J. Wojnar**, dr **S. Szczepański**, dr **J. Szczegielniak**, prof. **S. Zagórny** wizytowali obiekty Zakładów Aparatury Chemicznej w Opolu APC Metalchem przy ul. Oświęcimskiej.

■ Rektor Piotr Wach był gospodarzem spotkania z dyrektorem Opolskiego Oddziału Banku PekaO SA panią **Małgorzatą Miszkiewicz**, które odbyło się 20 kwietnia. W spotkaniu wzięli udział dyrektorzy i prezesi największych firm Opolszczyzny. Omawiano sprawę powołania Fundacji na rzecz Politechniki Opolskiej.

■ Wraz z pracownikami Uczelni rektor Piotr Wach udał się do APC Metalchem, aby obejrzeć obiekty zakładu pod kątem przejęcia ich przez Politechnikę Opolską.

■ W dniach 5 i 6 maja w Warszawie zgromadzenie plenarne miała KRASP; w zgromadzeniu uczestniczył prof. Piotr Wach.

■ Na zaproszenie rektora Wyższego Seminarium Duchownego w Opolu ks. **Joachima Waloszka** 8 maja br**.** prof. Jerzy Skubis brał udział w uroczystości poświęcenia kościoła seminaryjno-akademickiego przy ul. Drzymały i obchodów 50-lecia Seminarium Duchownego diecezji opolskiej i gliwickiej.

■ Pod przewodnictwem rektora, 9 maja obradowało kolegium z udziałem dziekanów wydziałów, dyrektorów instytutów i przedstawicieli związków zawodowych.

■ W dniu 10 maja br. prorektor ds. nauki przewodniczył posiedzeniu doraźnej Komisji Senackiej powołanej przez Senat w celu określenia przeznaczenia obiektu będącego przedmiotem inwestycji firmy BT-CONSULTING na rzecz Uczelni.

W posiedzeniu wzięło udział 9 członków. Pod dyskusję i głosowanie przedstawiono potencjalną realizację trzech obiektów:
- budowę hali sportowej,
- budowę nowego budynku dydaktycznego,
- rozpoczęcie budowy nowej biblioteki PO (aktualne zabezpieczenie - 60% niezbędnych środków finansowych).

Wynik głosowania był następujący: hala sportowa – 7 głosów, budynek dydaktyczny – 2 głosy, biblioteka – 0 głosów.

Propozycja Komisji w przedmiotowej sprawie, zostanie przedstawiona na majowym posiedzeniu Senatu PO.

■ Po raz kolejny odbyło się w Wiedniu w dniach od 11 do 13 maja posiedzenie grupy roboczej Phare, działającej w ramach programu współpracy w zakresie szkolnictwa wyższego, w którym uczestniczył prof. P. Wach.

■ Na zaproszenie dyrektora Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej prof. P. Wach jako krajowy konsultant programu Phare wziął udział w konferencji organizowanej pod patronatem MEN nt. *Suplement do dyplomu jako promocja kwalifikowanych absolwentów i realizacja postanowień Konwencji Lizbońskiej o uznawalności wykształcenia w regionie Europy*. Wraz z rektorem w konferencji, która odbyła się 16 maja uczestniczył prorektor ds. studentów prof. Grzegorz Gasiak.

■ Nazajutrz rektor przewodniczył obradom Senatu Politechniki Opolskiej.

E. Czaja, U. Mazur

Obradowali prorektorzy uczelni technicznych

Politechnika Śląska była organizatorem Konferencji Prorektorów Uczelni Technicznych, która w dniach 13-14 kwietnia br. odbyła się w Ustroniu Śląskim. Politechnikę Opolską reprezentował w obradach prorektor ds. studenckich prof. **Grzegorz Gasiak.** Głównym tematem było wypracowanie sposobu powołania i zasad działania Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych.

Oficjalnym rezultatem obrad Konferencji Prorektorów ds. Kształcenia Polskich Uczelni Technicznych są dwa dokumenty. Stanowisko, w którym zgromadzeni na Konferencji zwracają się do Konferencji Rektorów Polskich Uczelni Technicznych o zawarcie porozumienia na rzecz jakości kształcenia i powołanie Komisji Akredytacyjnej Uczelni Technicznych. Drugim dokumentem są *Ogólne zasady zapewnienia jakości kształcenia w Polskich Uczelniach Technicznych*. Wyróżnić można w nich trzy podstawowe zagadnienia: określenie celów akredytacji, opracowanie założeń akredytacji i powołanie Akredytacyjnej Komisji Uczelni Technicznych. W myśl ustaleń Komisję powołuje Konferencja Rektorów Polskich Uczelni Technicznych, a w jej skład wchodzą przedstawiciele uczelni technicznych oraz przewodniczący desygnowany przez KRPUT. Regulamin Komisji oraz opracowana przez Komisję procedura akredytacyjną zatwierdza KRPUT.

EP

Szóstemu w kadencji posiedzeniu Senatu Politechniki Opolskiej przewodniczył rektor – prof. **Piotr Wach.**

JMRektor otwierając posiedzenie przedstawił nowego członka Senatu - dra hab**. Ludwika Habudę** - wybranego w wyniku wyborów uzupełniających w grupie profesorów i doktorów habilitowanych Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, a następnie rektor zapoznał senatorów z programem posiedzenia, do którego nie wniesiono uwag ani uzupełnień:

1. Sprawy organizacyjne:
   - wyrażenie zgody na przekształcenie Zakładu Nauk Humanistycznych w Katedrę Prawa i Zarządzania Regionalnego (WZiIP).
2. Sprawy osobowe:
   - opinia w sprawie powołania na stanowisko kierownika Katedry Prawa i Zarządzania Regionalnego (WZiIP).
   - wyrażenie zgody na przedłużenie zatrudnienia na stanowisku adiunkta dr. **Jerzemu Sztelidze**.
3. Sprawy naukowe:
   - ustalenie wysokości kosztów pośrednich w pracach badawczych finansowanych z KBN, wyrażenie zgody na przedłużenie umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Opolską a Ukraińską Akademią Nauk i Uniwersytetem Lwowskim,
   - wyrażenie zgody na zawarcie umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Opolską a Instytutem Naukowo-Produkcyjnym KARAT we Lwowie.
4. Sprawy dydaktyczne:
   - zmiany w planach studiów WM i WZiIP.
5. Sprawy inwestycyjne.
6. Sprawozdanie z działalności Uczelni za 1999 r.
7. Ocena działalności rektora za 1999 r.
8. Informacje finansowe.
9. Komunikaty, zapytania i wolne wnioski.
10. Zatwierdzenie protokołu z posiedzenia Senatu w dniu 1 marca 2000 r.

Realizując przyjęty porządek obrad rektor, prof. Piotr Wach:

Ad. 1

Zaapelował do środowiska akademickiego PO o udział w spotkaniu, które odbędzie się z inicjatywy wiceprzewodniczącego Zarządu Województwa Opolskiego – **Andrzeja Rybarczyka** w dniu 17. 04 br. i poświęcone będzie dyskusji opolskiego środowiska naukowo-dydaktycznego nad projektem „Strategia Rozwoju Śląska Opolskiego".

W wyniku głosowania Senat Politechniki Opolskiej, na wniosek dziekana Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, prof. **Rudolfa Kośmidra** pozytywnie zaopiniował przekształcenie z dniem 1 maja 2000 r. Zakładu Nauk Humanistycznych w Katedrę Prawa i Zarządzania Regionalnego.

Ad. 2

W związku z przekształceniem Zakładu Nauk Humanistycznych w Katedrę Prawa i Zarządzania Regionalnego Senat Politechniki Opolskiej, na wniosek dziekana Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji, poparty przez Radę Wydziału pozytywnie zaopiniował powołanie z dniem 1 maja 2000 r. na stanowisko kierownika nowo powołanej katedry - dra hab. **Mariana Ciepaja** prof. PO.

Senat Politechniki Opolskiej wyraża zgodę na przedłużenie zatrudnienia na stanowisku adiunkta dr. Jerzemu Sztelidze na okres 18 lat.

Ad. 3

Prorektor ds. nauki - prof**. Jerzy Skubis** przedstawił Senatowi wniosek prof. E. Machy o zmniejszenie kosztów pośrednich w pracach umownych wykonywanych w uczelni, z dotychczasowych 30% do 20% wartości kosztów bezpośrednich, a Senat Politechniki Opolskiej w wyniku głosowania ustalił od dnia 1 stycznia 2001 r. narzut kosztów pośrednich w wysokości 15% i stawkę zysku na poziomie 15% dla prac wykonywanych na podstawie umów i porozumień oraz narzut kosztów pośrednich w wysokości 10% i stawkę zysku na poziomie 15% dla prac o charakterze usługowym i ekspertyzowym obciążonych podatkiem VAT.

W odniesieniu do prac finansowanych przez Komitet Badań Naukowych obowiązują narzuty kosztów pośrednich :

- prace umowne (granty i projekty celowe) - 20%
- prace statutowe (NBS) - 30%
- prace własne (NBW) - 15%

Senat Politechniki Opolskiej na wniosek dyrektora Instytutu Matematyki, Fizyki i Chemii prof. **Stefana Szymury** wyraził zgodę na przedłużenie przez rektora umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Opolską a Ukraińską Akademią Nauk i Uniwersytetem Lwowskim, a także wyraził zgodę na zawarcie przez rektora umowy o współpracy pomiędzy Politechniką Opolską a Instytutem Naukowo-Produkcyjnym KARAT we Lwowie.

Ad. 4

Na podstawie wyników głosowania Senat Politechniki Opolskiej pozytywnie zaopiniował uchwalone przez Radę Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji zmiany w planach studiów na kierunku *zarządzanie i marketing* od r. a. 2000/2001:

- dziennych studiów magisterskich (siatka podstawowa),
- dziennych studiów magisterskich na specjalności zarządzanie przedsiębiorstwem oraz

pozytywnie zaopiniował uchwalone przez Radę Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji plany dziennych studiów magisterskich, na kierunku zarządzanie i marketing, specjalność: *europejskie systemy zarządzania administracją publiczną*, od roku akademickiego 2000/2001.

Ponadto:

Senat Politechniki Opolskiej pozytywnie zaopiniował, uchwalone przez Radę Wydziału Mechanicznego a wnioskowane przez dziekana WM prof**. Stanisława Króla** zmiany w planach studiów, od roku akademickiego 2000/2001:

1) na kierunku *mechanika i budowa maszyn*:
   - studia dzienne inżynierskie
   - studia dzienne magisterskie
   - studia zaoczne inżynierskie
   - studia zaoczne inżynierskie uzupełniające
2) na kierunku *inżynieria środowiska*:
   - studia dzienne inżynierskie
   - studia dzienne magisterskie
   - studia zaoczne inżynierskie
   - studia zaoczne inżynierskie uzupełniające, specjalność - procesy energetyczne

Ad. 5

Prorektor ds. nauki - prof. J. Skubis przedstawił sprawozdanie ze stanu realizacji i finansowania planów inwestycyjnych PO, przedstawionych na grudniowym posiedzeniu Senat (15 XII 1999 r.), związanych z rozbudową bazy materialnej Uczelni pod potrzeby dydaktyczne: laboratorium WB, bursa przy ul. Struga, Hotel „Instal", „Łącznik".

Powiadomił Senat, że w „Pulsie Biznesu" ukazał się artykuł, nieprzychylny PO, dot. przetargu na budowę „Łącznika" .

W dalszej części swojego wystąpienia prorektor, poinformował ponownie, że firma BT -CONSULTING zaproponowała wydzierżawienie terenu należącego do PO, na okres 25 lat, w zamian za wybudowanie obiektu dydaktycznego. Wartość obiektu do wybudowania określona zostało na 8.500 tys. zł. Pozostało jeszcze do ustalenia jego przeznaczenie. W grę wchodzi budowa hali sportowej, biblioteki - choć kwota ta pokryłaby budowę w 60% lub budynku rektoratu. Prof. J. Skubis zwrócił się do Senatu o akceptację dla podjęcia dalszych działań w tym obszarze.

W dyskusji, która rozpoczęła się po wspomnianych informacjach:

· wyjaśniono prawa własności tego terenu, jego wartość oraz lokalizację obiektu do wybudowania,
· wskazywano na brak dużych sal wykładowych w Uczelni,
· zastanawiano się nad wybudowaniem hali sportowej dla potrzeb kampusu, wychowania fizycznego i rekreacji,
· zgłoszono pilne potrzeby dydaktyczne Wydziału Zarządzania i Inżynierii Produkcji,
· rozważano możliwość wykorzystania przez różne wydziały obiektu "Metalchem", tym bardziej, że cena dzierżawy tego terenu jest bardzo atrakcyjna,
· zastanawiano się nad koniecznością zagospodarowania „Karczowa",
· zaproponowano powołanie komisji do ustalenia przeznaczenia tego obiektu.

Senat wyłonił również skład doraźnej Komisji do określenia przeznaczenia zespołu dworsko-pałacowego. W jej skład weszli: prorektor ds. nauki (przewodniczący), dziekani, dyrektor IMFiCh, dyrektor BG, dyrektor administracyjny, dwóch przedstawicieli Samorządu Studenckiego.

Swoje rozwiązania i propozycje Komisja przedstawi Senatowi na majowym posiedzeniu.

W wyniku głosowania Senat przyjął kolejną uchwałę, w której wyraził zgodę na zawarcie umowy dotyczącej dzierżawy terenu, będącego własnością Politechniki Opolskiej, firmie BT-CONSULTING na okres 25 lat, w zamian za wybudowanie obiektu dydaktycznego o wartości 8.500 zł.

Ad. 6

Rektor przedstawił sprawozdanie za 1999 r. z działalności Politechniki Opolskiej W dyskusji, której podstawą było przedstawione sprawozdanie m.in. zwrócono uwagę na:

· brak wyszczególnionego udziału pracowników WM w organizacjach i stowarzyszeniach naukowych i gospodarczych (krajowych i zagranicznych),
· zastanawiano się nad wyszczególnieniem przynależności do New York Academy of Sciences,
· podkreślano, że KBN ocenia Uczelnię i pracowników za działalność statutową i badania własne,
· analizowano ilość publikacji z danej jednostki przypadającą na jednego nauczyciela akademickiego.

Następnie przystąpiono do głosowania nad zatwierdzeniem sprawozdania. W głosowaniu udział wzięło 23 obecnych na 43 uprawnionych do głosowania członków Senatu. Uchwałę przyjęto przy 1 głosie wstrzymującym się i 22 głosach popierających.

Na podstawie wyników głosowania Senat Politechniki Opolskiej przyjął sprawozdanie z działalności Uczelni za 1999 r.

Ad. 7

Rektor przypomniał, że zgodnie z Ustawą o szkolnictwie wyższym do kompetencji Senatu należy ocena działalności rektora.

Dyskusja nad oceną działalności rektora za 1999 r. odbyła się bez udziału władz rektorskich pod przewodnictwem prof. **Roberta Rauzińskiego.**

Po jej zakończeniu w głosowaniu tajnym udział wzięło 23 obecnych na 43 uprawnionych do głosowania członków Senatu. Głosów ważnych oddano 22. Za uchwałą opowiedziało się 21 senatorów, 1 osoba wstrzymała się od głosu. Na podstawie wyników głosowania Senat PO pozytywnie ocenił działalność rektora w 1999 r.

Ad. 8

Prorektor ds. organizacyjnych - dr **Zygmunt Kasperski** przedstawił podstawowe informacje o budżecie Uczelni w 1999 r. w zakresie przychodów brutto na działalność dydaktyczną, przychodów netto, kosztów jednostek naukowo-dydaktycznych i kosztów wydziałowych.

Ad. 9

Dyrektor administracyjny - mgr **Leon Prucnal** zakomunikował, że dzień 2 maja br. jest dodatkowym dniem wolnym od pracy, bez konieczności odpracowywania go.

Prodziekan ds. organizacyjnych WZiIP - dr **Krzysztof Malik** poinformował, że Rada WZ podjęła decyzję o przeznaczeniu całości wygospodarowanych środków w wysokości 515.638,73 zł na cele inwestycyjno-remontowe.

Ad. 10

Ostatnim punktem obrad kwietniowego posiedzenia Senatu było zatwierdzenie protokołu obrad z dnia15 grudnia 1999 r.

mgr Urszula MAZUR, sekretarz rektora

W Oficynie Wydawniczej

Podręcznik metod zapewniania jakości *Jakość kształcenia w szkolnictwie wyższym* ukazał się w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej. Podręcznik jest tłumaczeniem raportu „Manual of Quality Assurance: Procedures and Practices" opracowanego w wyniku programu Phare, w ramach projektu „Quality Assurance in Higher Education" przez konsorcjum, którego liderem było Centrum Informacji i Badań nad Szkolnictwem Wyższym (QSC) w Londynie.

Jak pisze prof. Piotr Wach, koordynator programu Phare, zarazem członek Komitetu Sterującego we Wprowadzeniu do polskiego wydania podręcznika:

(...)Projekt ten był wykonany przez konsorcjum (...), a dyrektorem projektu był Prof. John Brennan — dyrektor Quality Support Centre w 'The Open University' w Londynie.

Drugi etap programu Phare, prowadzony w okresie styczeń–czerwiec 2000 r., obejmuje między innymi propagowanie i wprowadzanie rezultatów programu do powszechnej praktyki. W ramach rozpowszechniania rezultatów tego programu w Polsce zostały sfinansowane przez Phare dwa konkretne zadania. Jednym z nich jest przetłumaczenie na język polski tego podręcznika i rozprowadzenie go wśród wszystkich krajowych szkół wyższych. Drugim zadaniem jest zorganizowanie i przeprowadzenie przez Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej w Warszawie konferencji poświęconej podstawom i praktyce wprowadzania w szkołach wyższych suplementu do dyplomu, zgodnie ze standardem stosowanym u naszych partnerów z krajów Unii Europejskiej.

Niniejszy podręcznik ma zdecydowanie praktyczny charakter i stanowi rodzaj instrukcji przeprowadzania oceny jakości. Podręcznik ten przedstawia także doświadczenia zebrane przez Konsorcjum w ramach projektu, przy przeprowadzaniu programów pilotażowych oceny jakości kształcenia w krajach Phare.

Przedmowa dyrektora projektu, a następnie treść podręcznika mówią same za siebie, jednak w ramach komentarza do polskiego tłumaczenia warto zwrócić uwagę, że znajomość zagadnień zapewniania jakości kształcenia w szkolnictwie wyższym i stopień wprowadzenia w życie procedur wewnętrznej oceny jakości w szkołach wyższych w Polsce, są bardzo zróżnicowane. Warto tu podkreślić programy pilotażowe oceny jakości kształcenia dla wybranych kierunków studiów prowadzone przez Radę Główną Szkolnictwa Wyższego w latach 1994–1995 oraz 1998–1999. Jak również zwrócić uwagę na samą organizację i powstanie dobrowolnych komisji akredytacyjnych działających dla kilku typów szkół wyższych — na przykład Uniwersytecką Komisję Akredytacyjną.

Jednak w wielu uczelniach problematyka związana z systemami zapewniania jakości kształcenia, a następnie oceną jakości nie jest dostatecznie znana i doceniana, i do tych jednostek głównie adresowany jest ten podręcznik. Tłumaczenia i rozpowszechniania tego opracowania podjęto się także w krajach Phare takich jak Węgry i Czechy, w których agencje akredytacyjne o powszechnym charakterze działają już formalnie od pewnego czasu.(...)

Kończąc to wprowadzenie wyrażam przekonanie, że dla wielu instytucji szkolnictwa wyższego podręcznik ten będzie bardzo użyteczny, głównie ze względu na swój praktyczny i zwięzły charakter.

Autorem tłumaczenia polskiego wydania podręcznika jest **Szymon Wach**, anglista, pracownik uczelnianego Studium Języków Obcych. Publikacja ta wydaje się być szczególnie cenna w świetle prac i toczących się dyskusji wokół problemu oceny jakości kształcenia, dlatego polecamy ją gorąco zainteresowanym tą problematyką Czytelnikom.

kd.

Konsekracja kościoła i jubileusz seminarium duchownego w Opolu

Jubileusz 50-lecia uroczyście obchodziło Wyższe Seminarium Duchowne w Opolu. Z tej okazji w siedzibie seminarium przy ul. Drzymały w dniu św. Stanisława biskupa odbyła się konsekracja kościoła seminaryjno-akademickiego pw. św. Jadwigi Śląskiej, kościoła, który służyć ma nie tylko środowisku kleryków opolskich, lecz całemu środowisku akademickiemu Opolszczyzny. Nowo poświęcona świątynia usytuowana jest nad największą obecnie w Opolu aulą. Poza tym na program jubileuszu złożyła się akademia upamiętniająca półwieczną działalność seminarium diecezji gliwickiej i opolskiej oraz przyjęcie połączone z wystawą dokumentującą historię seminarium.

Obchody były bodaj najliczniejszym zgromadzeniem duchowieństwa w mieście w ostatnim czasie, przybyło na nie ponad 1200 księży i liczni goście reprezentujący władze świeckie, w tym także środowisko akademickie Opola. Politechnikę Opolską reprezentował w obchodach prorektor ds. nauki prof. **Jerzy Skubis** i jak sam stwierdził jego obecność - *była udokumentowaniem wieloletnich więzów i sympatii łączących obydwie uczelnie. Zawsze seminarium postrzegaliśmy jako pełnoprawną wyższą uczelnię i z radością wziąłem udział w celebrze złotego jubileuszu.*

Z tej okazji wydana została jubileuszowa księga pamiątkowa dokumentująca historię seminarium.

kd

NSZZ Solidarność

W dniu 16 maja odbyło się zebranie członków związku NSZZ „Solidarność" okręgu wyborczego nr 2 w grupie pracowników z Wydziału Mechanicznego i Elektrotechniki. Podstawowy cel zebrania to wybory uzupełniające delegatów na walne zebranie delegatów.

Zaplanowane zostało na 6 czerwca (wtorek) na godz. 12,30 w sali E-114. Wybierzemy nowych członków komisji zakładowej na 2 wolne miejsca. Zapraszam wszystkich członków związku na drugą część (ok. 13,00) – dyskusję o aktualnej sytuacji w kraju i na naszej Uczelni.

przewodniczący KZ NSZZ „Solidarność"
dr hab. inż. Roman Ulbrich, prof. PO

Powstał chór Politechniki Opolskiej

Starania czynione od jakiegoś czasu, a mające na celu utworzenie uczelnianego chóru zdają się przybierać realne kształty. Inicjatorami pomysłu była grupa studentów wspierana przez kilku pracowników uczelni, która rozpoczęła rozmowy dotyczące utworzenia zespołu. Towarzyszyło im życzliwe nastawienie władz uczelni i oto powstał 25-osobowy zespół złożony ze studentów różnych lat i kierunków, pragnący poza nauką poświęcić się muzyce. Pozyskano także chórmistrza, jest nim **Piotr Baron** i właśnie rozpoczęły się pierwsze próby. Chórzyści ćwiczyć będą w auli przy ul. Katowickiej. Przed młodymi śpiewakami ambitny plan – zaśpiewać na najbliższej inauguracji roku akademickiego. A w przyszłości może zespół uda się powiększyć o kolejne głosy? Młodemu zespołowi *Wiadomości Uczelniane* życzą powodzenia, a o dalszych postępach chóru czytelnicy informowani będą na bieżąco.

kd

PROFESOR RYSZARD BARANOWSKI (1920–2000) – WSPOMNIENIE

Profesor Ryszard Baranowski urodził się 11 stycznia 1920 r. w Rakutowie na Kujawach w rodzinie wiejskiego rzemieślnika. Po ukończeniu szkoły podstawowej w 1933 r. rozpoczyna naukę w Państwowym Gimnazjum Ziemi Kujawskiej we Włocławku. Bezpośrednio po uzyskaniu matury w 1938 r. zostaje powołany do odbycia służby wojskowej, którą odbywał w szkole podchorążych w Modlinie. Tam zastaje Go wybuch II Wojny Światowej. Wraz ze swoim oddziałem brał udział w walkach na południu Polski do końca września 1939 r. Po zakończeniu działań wojennych wraca na Kujawy do Czerniewic.

W Czerniewicach przeżył okupację pracując na kolei na różnych stanowiskach: jako nastawniczy, dyżurny ruchu i kasjer towarowy. Po wyzwoleniu spod okupacji niemieckiej dalej pracuje na kolei aż do 1946 r.

W grudniu 1945 r. profesor Ryszard Baranowski rozpoczyna studia na Wydziale Rolnym Uniwersytetu i Politechniki we Wrocławiu. Jednocześnie podejmuje pracę zarobkową jako nauczyciel matematyki i fizyki w dwuletnim Studium Przygotowawczym do Szkół Wyższych. 17 listopada 1949 r. kończy Wydział Rolniczy Uniwersytetu Wrocławskiego uzyskując jednocześnie dwa stopnie: inżyniera rolnika i magistra nauk rolniczych. Kontynuuje pracę zawodową w Studium Przygotowawczym aż do jego likwidacji w 1957 r. Następnie przez jeden rok pracuje jako nauczyciel fizyki w IX Liceum Ogólnokształcącym we Wrocławiu. Jednocześnie pogłębia swoją wiedzę pedagogiczną studiując zaocznie na Wydziale Matematyczno-Fizycznym Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Opolu. Dyplom ukończenia tej Uczelni uzyskuje 7 marca 1962 r.

W sierpniu 1958 r. profesor Ryszard Baranowski rozpoczyna pracę w Zakładzie Uprawy Roli Instytutu Uprawy, Nawożenia i Gleboznawstwa w Laskowicach Oławskich. Początkowo pracuje w pracowni izotopowej. W 1965 r. obronił w Wyższej Szkole Rolniczej we Wrocławiu pracę doktorską pt. Metoda radioaktywnych wskaźników i jej zastosowanie w pomiarach mieszającego działania brony i kultywatora na glebie lekkiej. Praca ta, której promotorem był prof. Świętochowski, została opublikowana w Rocznikach Nauk Rolniczych oraz na zlecenie Naukowej Fundacji Narodowej w Waszyngtonie opublikowana w USA. Po uzyskaniu stopnia naukowego doktora nauk rolniczych w 1966 r. zostaje mianowany kierownikiem Pracowni Fizyki Gleby.

Przejście do innej pracowni spowodowało zmianę obszaru zainteresowań naukowych Profesora. Jego kolejne prace dotyczą badań podstawowych agrofizycznych właściwości gleby jak ciężar objętościowy, porowatość, wilgotność, zwięzłość, przepuszczalność, temperatura i potencjał kapilarny gleby, związanych z technologią uprawy i stosowanym płodozmianem. Badania te zaowocowały przygotowaniem i obroną pracy habilitacyjnej pt. Charakterystyka, ocena przydatności i przykłady zastosowania metody gamma-gamma i neutronowej do oznaczania gęstości i wilgotności gleby w badaniach uprawowych. Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk rolniczych w zakresie uprawy roli uzyskuje 28 stycznia 1974 r., który nadała Mu Rada Naukowa Instytutu Uprawy Nawożenia i Gleboznawstwa w Puławach. W macierzystym Instytucie otrzymuje stanowisko docenta.

Z dniem 1 października 1978 r. profesor Ryszard Baranowski przenosi się do Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Opolu. Początkowo zostaje zatrudniony na stanowisku docenta w Instytucie Budowy Maszyn w Zakładzie Rolnictwa. Po roku przechodzi do Zakładu Budownictwa w Instytucie Inżynierii Lądowej, a z dniem 1 marca 1983 r. wraca do Instytutu Budowy Maszyn, gdzie zostaje zatrudniony w Zakładzie Maszyn Rolniczych i Urządzeń Przemysłu Spożywczego. W dniu 16 grudnia 1987 r. uzyskuje tytuł naukowy profesora nadzwyczajnego i z dniem 1 stycznia 1988 r. otrzymuje stanowisko profesora. W dniu 1 października 1990 r. Profesor Ryszard Baranowski przechodzi na emeryturę.

Działalność naukowa profesora Ryszarda Baranowskiego zaowocowała znaczną liczbą prac naukowych. Łącznie opublikował On 36 artykułów i referatów, większość w poważnych czasopismach specjalistycznych w kraju i za granicą. Wszystkie Jego prace dotyczyły problematyki gleboznawczej. W ramach działalności dydaktycznej Profesor opracował skrypt pt. Podstawy Rolnictwa. Na uwagę i podkreślenie zasługuje wieloletnia praca badawcza pt. Badania wilgotności gleb metodą neutronową w stałych punktach obszaru leja depresji kopalni węgla brunatnego'Bełchatów', wykonana na zlecenie Instytutu Meteorologii i Gospodarki Wodnej w Warszawie. Badania te Profesor prowadził przez ponad 10 lat, aż do Jego przejścia na emeryturę. Miały one zasadnicze znaczenie kopalni w Bełchatowie i dla znajdujących się w pobliżu obszarów rolniczych.

Przez cały czas swojej pracy zawodowej otrzymuje bliskie kontakty naukowe z Politechniką Wrocławską i z Polskim Towarzystwem Gleboznawczym. Współpracuje z redakcją Roczników Gleboznawczych, często recenzując nadsyłane artykuły.

Istotny jest także udział profesora Baranowskiego w kształceniu młodej kadry naukowej. Był promotorem jednej pracy doktorskiej oraz recenzentem kilku prac doktorskich i jednej habilitacyjnej. Za swoją działalność naukową i pedagogiczną Profesor otrzymał kilka odznaczeń, w tym Srebrny Krzyż Zasługi i Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski.

W Uczelni często służył radą i pomocą młodszym pracownikom był zawsze lubiany i szanowany przez kolegów i takim Go zapamiętamy.

Profesor Ryszard Baranowski zmarł 13 maja 2000 r.

Cześć Jego pamięci.

Opr. Janusz Boss

Nauka, technika, sztuka

Te trzy obszary znalazły swój wyraz w wydanym właśnie zeszycie naukowym serii Elektryka. Autorem pomysłu wzbogacenia zeszytu naukowego o prace graficzne jest prof. **Zdzisław Kabza**, główny organizator konferencji. Źródłem inspiracji stały się rysunki z cyklu „Zakątki Opola" , a potem „Zakątki Opolszczyzny" zamieszczane od 1997 w *Wiadomościach Uczelnianych*, których autorkami są panie architekt **Beata Adamska** i **Bożena Banek** z Wydziału Budownictwa. Z nauką i techniką bezpośrednio wiąże się tematyka referatów przygotowywanych na konferencję, pozostała sztuka, dla której należało znaleźć jakiś wyraz. Podjęła się tego pani **Elżbieta Ciechocińska**, grafik z Oficyny Wydawniczej Politechniki Opolskiej przygotowując prace, które znalazły się w zeszycie naukowym, a zarazem stały się materiałem do wystawy, która poprzedziła VII Forum Energetyków, czyli Krajową Konferencję Naukowo-Techniczną. Wystawa nosi tytuł *Szlakiem organizatorów Forum Energetyków „Pod Szyndzielnią" wędrowała Elżbieta Ciechocińska*, a profesor Z. Kabza zaangażowany w organizację konferencji energetyków od początku postanowił zaznaczyć fakt, iż w przygotowanie spotkań naukowych *Pod Szyndzielnią* zaangażowani są naukowcy z trzech ośrodków – Opola, Gliwic – siedziby Politechniki Śląskiej i Bielska-Białej. Tak zrodziła się myśl, aby przedstawić w grafice niektóre zakątki tych miast.

Czternaście prac przedstawia fragmenty ciekawych architektonicznie obiektów, wież, kamienic, zaułków, ale i mniej urokliwe choć interesujące obiekty takie jak chłodnie kominowe Elektrowni Opole.

E. Ciechocińska jest autorką opracowań graficznych i projektów okładek większości publikacji, które ukazały się w uczelnianym wydawnictwie, jej oprawę plastyczną zawdzięczają ukazujące się od 1991 roku *Wiadomości Uczelniane*. Spod jej ręki wychodzą projekty zaproszeń na uczelniane uroczystości, kart świątecznych i innych druków okolicznościowych. Choć jak sama stwierdza - najbardziej lubi tworzyć rysunki fantastyczne, owady i motywy roślinne.

Wystawa otwarta została 23 maja w sali Rady Wydziału Elektrotechniki i Automatyki, a okoliczność tę zaszczycili swoją obecnością prorektor **Jerzy Skubis,** nie zabrakło gospodarzy wydziału dziekana **Ryszarda Rojka** i prodziekanów **Krystyny Macek-Kamińską** i **Karola Grandka** oraz dziekanaWydziału Mechanicznego **Stanisława Króla** współorganizatora konferencji. Przybyła także dyrektor Biblioteki Głównej **Elżbieta Czerwińska** wraz z zastępczynią panią **Mirosławą Szymczak** oraz wielu innych zainteresowanych.

Pracownicy Katedry Elektrowni i Systemów Pomiarowych zadbali o odpowiednią oprawę całej uroczystości, za co organizatorzy wystawy składają serdeczne podziękowania

Prace prezentowane będą na wydziale do 15 czerwca, a potem także w czasie forum, by po jego zakończeniu na stałe trafić do sali Katedry Elektrowni i Systemów Pomiarowych, której kierownikiem jest prof. Zdzisław Kabza.

kd

FINANSOWANIE KONFERENCJI MIĘDZYNARODOWYCH

18 kwietnia br. w Akademii Ekonomicznej w Poznaniu odbyło się seminarium informacyjne nt. „Finansowanie konferencji naukowych w ramach 5 Programu Ramowego UE". Organizatorzy seminarium i zaproszeni eksperci szczegółowo przedstawili możliwości dofinansowania organizacji konferencji oraz udziału w konferencjach organizowanych w krajach Unii Europejskiej i krajach stowarzyszonych.

W tym tekście przedstawione zostaną istotne informacje z owego spotkania.

Zacznijmy od tego, że organizacja wszelkiego typu konferencji zarówno krajowych jak i zagranicznych musi zakładać zrównanie wszystkich wydatków i przychodów konferencyjnych.

W ramach wydatków należy uwzględnić: promocję, druk komunikatów i materiałów, działalność komitetu organizacyjnego, transport, wynajęcie pomieszczeń, uroczyste przyjęcie i poczęstunki w trakcie trwania konferencji, ewentualny program kulturalny i turystyczny itp.

Natomiast do przychodów wlicza się opłaty rejestracyjne, pieniądze pochodzące od sponsorów i z wystaw.

Sponsorzy mogą być krajowi i zagraniczni. Spośród krajowych wyróżnia się:

KBN (udziela dotacji - DOT), PAN oraz Agencję Techniki i Technologii (ATT), oraz właściwe ministerstwa i jednostki gospodarcze.

Ponadto środki finansowe można pozyskać z fundacji i stowarzyszeń np.: z Fundacji Batorego, Kasy Mianowskiego oraz odpowiednich towarzystw naukowych.

W przypadku konferencji międzynarodowych istotne znaczenie mają sponsorzy zagraniczni przede wszystkim: NATO, programy międzynarodowe i koncerny przemysłowe.

W ostatnim czasie pojawiła się również możliwość dofinansowania konferencji ze środków 5 Programu Ramowego UE. W ramach tego programu finansowanie organizacji i uczestnictwa w konferencjach międzynarodowych przewidziane jest przez I i III Program Horyzontalny oraz cztery programy tematyczne.

Finanse z I Programu Horyzontalnego INCO są przeznaczone na konferencje, seminaria i warsztaty. W tym przypadku wnioski składają organizatorzy, a miejscem konferencji może być każdy kraj europejski. Natomiast jej temat powinien odnosić się do następujących dziedzin:

- zdrowie,
- środowisko,
- wykorzystywanie zasobów naturalnych.

Do kosztów wlicza się wpisowe, podróż, utrzymanie, wydatki organizacyjne oraz druk materiałów konferencyjnych.

W przypadku konferencji organizowanych w Polsce dofinansowaniem można objąć 1/3 jej kosztów.

Natomiast liczba krajów uczestniczących powinna być większa niż dwa, a konferencja nie może być cykliczna. Ponadto jej tematyka powinna być związana z polityką Unii Europejskiej.

Finansowanie konferencji przez I PH może częściowo nastąpić jeszcze przed jej rozpoczęciem, natomiast w III PH komisja UE refunduje wcześniej uzgodnione koszty w kilka miesięcy po konferencji.

III Program Horyzontalny finansuje konferencję wówczas, gdy największa grupa uczestników z jednego kraju nie przekracza 1/3 wszystkich uczestników.

III PH przewiduje dofinansowanie nawet do 100 % eurokonferencji, szkół letnich, kursów, warsztatów, dużych konferencji, eurokonferencji doktorskich i konferencji elektronicznych.

Ponadto wszystkie cztery programy tematyczne przewidują dofinansowanie konferencji i seminariów. Należy zwrócić uwagę na zgodność tematu konferencji z tematyką danego programu. Dla I i III PH oraz czterech programów tematycznych są wyznaczone terminy, w których należy składać formularze. W przypadku programów tematycznych istnieje możliwość składania również wniosków spontanicznych.

Godnym podkreślenia jest fakt, iż każdy pracownik naukowy ma możliwość udziału we wszystkich konferencjach finansowanych przez 5 Program Ramowy UE.

Najbliższe terminy oceny wniosków w I PH to: 17 lipca i 16 listopada 2000 r. oraz 16 marca, 16 lipca i 16 listopada 2001 r.

Natomiast terminy składania wniosków w III PH są następujące: 1 lutego 2001 oraz 1 lutego 2002 r., a początek kontraktu przypada na czerwiec 2001 i 2002 r.

Szczegółowe informacje na temat konferencji, jak i terminy oceny wniosków w poszczególnych programach tematycznych dostępne są na stronach internetowych: http://www.cordis.lu; http://www.kbn.gov.pl oraz w Dziale Nauki i Współpracy z Zagranicą.

Joanna Widera, Tadeusz Łagoda

OGŁOSZENIE

Dział Wydawnictw i Promocji przygotował koszulki bawełniane i czapki z logiem Politechniki Opolskiej. T-shirty w sześciu kolorach i rozmiarach od M do XXL w cenie 10 zł i czapki w cenie 15 zł nabyć można w Pracowni Technik Multimedialnych, ul. Mikołajczyka 5, p. 22B.

Z A P R A S Z A M Y

Wydział Budownictwa

■ Tematyka nowoczesnego budownictwa dyskutowana była 10 kwietnia br. podczas seminarium naukowego prowadzonego przez prof. **Wojciecha Skowrońskiego**. W auli Politechniki Opolskiej oprócz organizatorów, którymi byli Opolski Oddział Polskiego Stowarzyszenia Mykologów Budownictwa, Katedra Podstaw Projektowania Budowlanego, Studenckie Koło Naukowe „Biodom") spotkali się zaproszeni goście z Opola, Katowic, Wrocławia i Zalesia. Dyskusję nad ideą „inteligentnego budynku" poprzedziły referaty:

- prof. dra hab. inż. **Mariana Nantki** pt. „Projektowanie i eksploatacja a warunki wewnętrzne w budynkach mieszkalnych",
- dra **Jana Mizery** pt. „Problemy korozji biologicznej w obiektach budowlanych" oraz
- **Macieja Gmyrka** pt. „Inteligentne systemy wentylacji produkowane przez firmę Aereco".

■ Jak poinformował kierownik Katedry Fizyki Materiałów prof. **Jan Kubik,** sekretarz Komitetu Badań Naukowych **Jan K. Frąckowiak** na wniosek przewodniczącego Zespołu Mechaniki, Budownictwa i Architektury powierzył ponownie prof. **Jerzemu Wyrwałowi** funkcję przewodniczącego Sekcji Budownictwa i Materiałów Budowlanych (TO7E) w czasie trwania XIX konkursu projektów badawczych. Gratulujemy.

J. Czabak

Wydział Elektrotechniki i Automatyki

Pierwsza obrona doktorska na WEiA

Uzyskane w grudniu 1998 roku przez Wydział Elektrotechniki i Automatyki prawo do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych znalazło swą praktyczną realizację. 19 maja br. na wydziale odbyła się publiczna dyskusja nad rozprawą doktorską napisaną przez mgr. inż. **Stefana Wolnego** pracownika Katedry Elektroenergetyki. Prowadzący postępowanie dziekan wydziału prof. **Ryszard Rojek** w kilku słowach przedstawił drogę jednostki do uzyskania uprawnień, jak również przedstawił obecnym doktoranta. Promotorem pracy pana S. Wolnego jest prof**. Józef Kędzia**, z Katedry Elektroenergetyki, a temat doktorskiej rozprawy to *Analiza i dobór parame-*

trów układu z wirującą tarczą do pomiaru elektryzacji statycznej olejów izolacyjnych. Pracę recenzowali profesorowie Jerzy Skubis oraz **Janusz Fleszyński** z Politechniki Wrocławskiej. Oni też zapoznali obecnych z recenzjami pracy doktorskiej. Obydwie były pozytywne, co było podstawą wniosku o dopuszczenie pracy do publicznej dyskusji.

Kolejnym etapem procedury było tajne głosowanie członków Rady Wydziału. Nie bez satysfakcji dziekan ogłosił wynik. Praca zyskała bardzo wysoką ocenę rady, co znalazło wyraz w przyznaniu jej wyróżnienia. Wydział Elektrotechniki i Automatyki ma kolejnego pracownika ze stopniem naukowych doktora, co zapewne jest źródłem satysfakcji dr. inż. Stefana Wolnego, ale również promotora, dziekana i kierownika katedry. Gratulujemy!

kd

Wydział Mechaniczny

■ Dnia 19 kwietnia odbył się w Katowicach pogrzeb dr. inż. **Andrzeja Dytkowicza**, pracownika Politechniki Śląskiej, sekretarza i współzałożyciela Polskiego Towarzystwa Materiałoznawczego, sekretarza międzynarodowej komisji CIATF „Kompozyty odlewane".

Dr Andrzej Dytkowicz, człowiek lubiany i szanowany, od wielu lat aktywnie współpracował z Katedrą Materiałoznawstwa i Technologii Bezwiórowych.

Pożegnaliśmy go w wielkim żalu.

■ Dnia 27 kwietnia prof. **J. Suchy** wybrany został wiceprzewodniczącym rady nadzorczej największego polskiego przedsiębiorstwa branży odlewniczej Centrozap - Śrem S.A. Gratulujemy!

■ 5 czerwca br. w Muzeum Techniki w Warszawie (Pałac Kultury i Nauki) odbędzie się konferencja nt.: „Wkład Polaków do rozwoju techniki w XX wieku". Ma ona na celu przypomnienie udziału Polaków w rozwoju techniki, co ważne jest zwłaszcza obecnie, w okresie budowania jedności europejskiej. W Komitecie Honorowym tej konferencji uczestniczy prof. Józef Suchy.

Opracowała: Maria Mazur

A'propos: „...*Bliżej Natury*"

W poprzednim numerze Wiadomości Uczelnianych (nr 6/2000-kwiecień) „*Skruber*" przedstawił informację o uczestnictwie swoich członków na Targach Ekologii..."*Bliżej Natury*". Nie było zamiarem tego tekstu urażanie uczuć innych studentów-uczestników tejże imprezy, a w szczególności organizatorów stoiska Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej wywodzących się z Klubu Eko-Inżynierów, których aktywność w tym przedsięwzięciu była i jest niepodważalna, a czynne uczestnictwo członków Kół Naukowych „Enerdżajzer" i „Klakson" – także.

W notatce sygnowanej przez sekretarza SKN "Skruber" stwierdzono jedynie sam fakt, że w imprezie tej czynnie uczestniczyli również członkowie naszego koła oraz, że wespół z koleżankami i kolegami z innych kół naukowych (czego przykład na zdjęciu) obsługiwaliśmy stoisko Wydziału Mechanicznego. Wszystkich, którzy słowa nasze odmiennie zinterpretowali przepraszamy.

*SKN „*Skruber*"*

Koła naukowe

Studenci koła naukowego „Enerdżajzer" zorganizowali trzydniowy rajd po Karkonoszach. Już samo dojście do schroniska z pełnym ekwipunkiem stanowiło poważny problem. Przeszliśmy sporo kilometrów. Niżej podpisany jakoś to wytrzymał jakkolwiek z roku na rok coraz trudniej. Na dyskusję o alternatywnych źródłach energii wystarczyło sił i czasu. Pogoda dopisała. Dla wielu była to okazja do „złapania" formy przed kilkudniowym maratonem związanym z Piastonaliami.

Po czterech latach starań o grant aparaturowy, wspólna akcja grupy „wielofazowej" w Katedrze Techniki Cieplnej i Aparatury Przemysłowej oraz Pracowni Pomocy Dydaktycznych została zwieńczona sukcesem.

Za 200 000 zł można będzie kupić sprzęt do rejestracji i analizy obrazu już na bardzo przyzwoitym poziomie. Wniosek sprzed 4 lat był wsparty przez kilka zespołów badawczych z trzech wydziałów. Zachęcamy do wspólnej pracy. Przy częstości próbkowania 500 Hz świat naprawdę wygląda inaczej.

prof. R. Ulbrich

Siedziba *fizjoterapi* i akademik Sokrates

Trwające od kilku miesięcy negocjacje na temat zakupu nowych obiektów dla Politechniki Opolskiej zostały zakończone. Uczelnia stała się właścicielem budynków przy ul. Małopolskiej 22 (dawny hotel Instal). Nieruchomość zakupiona została za kwotę 4 600 000 PLN. Znajdzie tam siedzibę część Wydziału Wychowania Fizycznego i Fizjoterapii, a konkretnie jednostki realizujące kształcenie na nowo utworzonym kierunku *fizjoterapia*. Poza tym pomieści się tam akademik **Sokrates** na ok. 200 miejsc (w tym część pokoi o podwyższonym standardzie). Wybór nazwy podyktowany został uczestnictwem Uczelni w programie unijnym o takiej nazwie.

Garść technicznych szczegółów. Na terenie o pow. 1,34 ha znajduje się czterokondygnacyjny budynek (hotel), z łącznikiem i stołówką oraz sala gimnastyczna. Sala ma 653 m^2 powierzchni i kubaturę 5442 m^3. Obok sali gimnastycznej znajduje się trawiaste boisko. Pozostałe budynki (hotel, łącznik stołówka) mają 2770 m^2 powierzchni. Na terenie znajduje się niewielki parking i co ważne, bez większych remontów może służyć nowemu użytkownikowi.

Ponadto 24 maja władze miasta przekazały oficjalnie Politechnice budynek bursy przy ul. Struga. Więcej informacji na temat kolejnego nabytku w czerwcowym numerze *Wiadomości Uczelnianych*.

kd

Żakinada 2000

Żakinada 2000

Żakinada 2000

Wspinanie w Poznaniu

W dniach od 7 do 9 kwietnia 2000 roku odbyły się w Poznaniu II Akademickie Mistrzostwa Polski w drużynowej wspinaczce sportowej.

W skład ekipy reprezentującej Politechnikę Opolską weszły następujące osoby:

Weronika Wawrzyniak, **Tomasz Dębek**, **Adrian Kowalik**, **Zbigniew Jankowski**, **Rafał Dubiał**. W zawodach wzięło udział 25 ekip reprezentujących uczelnie wyższe z całej Polski. Zawody zostały rozegrane na sztucznej ścianie wspinaczkowej OŚ AZS Poznań przy ulicy Pułaskiego 30. Sędzią głównym tej imprezy była pani **Renata Piszczek**, której kontrowersyjne decyzje budziły czasem dezaprobatę zawodników. O zawodach tych można napisać tyle złego, co i dobrego. Jedno nie ulega wątpliwości - wyjazd do Poznania pozwolił nam poznać wiele wspaniałych osób, którym bardzo bliskie jest wspinanie, nie tylko na sztucznych obiektach, lecz przede wszystkim po naturalnej skale. Podczas wieczornych rozmów koleżeńskie kontakty nawiązano z zawodnikami z Wrocławia, Białegostoku i Rzeszowa.

Chciałbym podziękować małej grupce kibiców z Opola, która wiernie i do końca nas dopingowała.

Wyniki klasyfikacji generalnej:

1. Politechnika Warszawska
2. Uniwersytet Wrocławski
3. Politechnika Gliwicka
4. Uniwersytet Łódzki
5. AR Wrocław
6. Uniwersytet Poznański
7. UMK Toruń
8. Uniwersytet Warszawski
9. Politechnika Wrocławska
10. SGH Warszawa
11. Katolicki Uniwersytet Lubelski
12. UMCS Lublin
13. Politechnika Gdańska
14. AR Lublin
15. Politechnika Łódzka
16. Politechnika Poznańska
17. **Politechnika Opolska**
18. Politechnika Krakowska
19. WSFin. i Zarz. Białystok
19. Politechnika Białostocka
21. AGH Kraków
22. Politechnika Koszalińska
23. AR Poznań
24. AM Poznań
25. WSP Rzeszów

Wyniki klasyfikacji politechnik:

1. Politechnika Warszawska
2. Politechnika Gliwicka
3. Politechnika Wrocławska
4. Politechnika Gdańska
5. Politechnika Łódzka
6. Politechnika Poznańska
7. **Politechnika Opolska**
8. Politechnika Krakowska
9. Politechnika Białostocka
10. Politechnika Koszalińska

Dla porównania mogę podać, iż zawodnicy z Wrocławia trenują pięć razy w tygodniu na ścianie wspinaczkowej o łącznej pow. ok. 750 m^2, gdzie występują zróżnicowane formacje (pion, przewieszenia od 20° do 50°, dach, dolna i górna asekuracja, buldering). Opolscy zawodnicy trenują na ścianie o pow. ok. 25 m^2, a raz w tygodniu na ścianie o pow. ok. 100 m^2.

Cieszmy się więc z wyniku osiągniętego przez naszych reprezentantów i miejmy nadzieję, iż w przyszłości będą mieć równie wspaniały obiekt jak we Wrocławiu.

Mały

A. Kowalik na ścianie

---

17 maja zakończył się, organizowany przez NZS PO, I Akademicki Turniej Piłki Nożnej. Na przełomie kwietnia i maja na boisku politechniki, w deszczu lub prażącym słońcu, 28 drużyn walczyło o zwycięstwo. Spotkania były zróżnicowane, ale w finale znaleźli się najlepsi.

W trzecim dniu piastonaliów został rozegrany mecz finałowy między: „II WWF"(w składzie: kpt. **Łukasz Furman, Damian Kadłubek, Andrzej Gandziała, Bartłomiej Piróg, Przemysław Gęsikowski, Bogusław Galla, Tomasz Gawlas, Marcin Wąsiak**) a „Nalej do puchara"(w składzie **Rafał Krupa, Tomasz Kaleta, Arkadiusz Kon-**

fisz, kpt. **Jarosław Draguć, Piotr Szczubiał, Piotr Plewnia, Marek Piernikarski, Roman Lenard**). Drużyny te pokonały odpowiednio „Piłkarzy AiR" i „Rajtuzy Kielce".

Spotkanie finałowe dostarczyło kibicom wielu wrażeń. Mimo, iż drużyna „Nalej do puchara" składała się ze srebrnych medalistów Mistrzostw Polski w Halowej Piłce Nożnej, pierwsza połowa meczu zakończyła się prowadzeniem „II WWF" 2:1. Jednak w drugiej połowie górę wzięło doświadczenie, zgranie i lepsze wyszkolenie techniczne zespołu wicemistrzów Polski, który ostatecznie pokonał przeciwników 4:2.

Finał zgromadził na trybunach wielu sympatyków piłki nożnej. Honorowym gościem meczu był pan prorektor prof. **Grzegorz Gasiak**, który z zainteresowaniem obserwował wydarzenia na boisku, a następnie wręczył zwycięzcom puchar oraz pamiątkowe dyplomy. Otrzymali oni ponadto podwójne zaproszenia do kina Kraków, oraz piwo BRAX. Za zajęcie drugiego miejsca „II WWF" otrzymał piwo i gadżety od sponsorów (RMF, BRAX).

Królem strzelców został Łukasz Furman z „II WWF", który za 10 goli dostał koszulkę BRAX'a i żółty kubek RMF-u.

Uważam, że turniej należy zaliczyć do udanych. Podczas rozgrywek organizatorzy zapewnili uczestnikom wodę mineralną, a każda drużyna odpadająca z turnieju otrzymała drobne upominki.

Specjalne podziękowania należą się panu rektorowi za ufundowanie pucharu i dyplomów oraz wszystkim sponsorom, bez których turniej nie mógłby się odbyć.

Mam nadzieję, że w przyszłym roku spotkamy się na II Akademickim Turnieju Piłki Nożnej.

Anna Słupik

Oto składy złotych drużyn mężczyzn i kobiet na Mistrzostwach Polski Politechnik w Szczecinie;
Paweł Ciemny III rok
Marcin Dybka III
Piotr Gacek II
Sławomir Gerymski II
Waldemar Kiciński I
Marek Kucharski IV
Marcin Rogoziński I
Mariusz Sawlewicz II
Wojciech Serafin II
Szymon Sikora I
Piotr Stachura IV
Piotr Śniatowski II
trener Paweł Czerepok

Magdalena Błądek IV
Dorota Borzucka II
Marzena Bulawczyk IV
Justyna Charaśna IV
Renata Dynowska IV
Ewa Komorowska II
Joanna Klasa III
Justyna Mlek III
Violetta Pawlus III
Magdalena Rozlepiło III
Agnieszka Sporin III
Agnieszka Talaga I
trener Bożena Baniak

NORMALNE I PEŁNE CIEPŁA...

Rozmowa z ojcem Wojciechem Ziółkiem SJ, duszpasterzem akademickim z Jezuickiego Ośrodka Formacji i Kultury „Xaverianum".

– **Ewa Skrabacz:** Jezuicki Ośrodek Formacji i Kultury „Xaverianum" to instytucja, która wykracza poza ramy tradycyjnie pojmowanego duszpasterstwa akademickiego. Skąd pomysł na taką właśnie formułę tego ośrodka?

– O. Wojciech Ziółek SJ: Już w 1994 roku, kiedy przyszliśmy tu z o. **Pawłem Kosińskim** SJ, podczas przegadanych nocy (a było ich mnóstwo) rozmawialiśmy, że trzeba mieć jakiś plan. W archiwum ośrodka (tom I) można znaleźć dziewięć punktów, w których określiliśmy cele naszego duszpasterstwa i sposoby ich realizacji (wśród nich znalazło się nawet założenie o przeciwdziałaniu „feminizacji"). Jest to bardzo szeroki program, gdyż chodziło nam nie tylko o klasyczne duszpasterstwo akademickie nastawione na sprawy *stricte* duchowe. Zatem od początku miała to być działalność kulturalna, formacja intelektualna i wspólnotowa, obok tej podstawowej – duchowej. Dążenie do realizacji tych założeń najlepiej oddaje ewolucja nazwy ośrodka: od Duszpasterstwa Akademickiego „Xaverianum", poprzez określenie Ośrodek Duszpasterstwa Akademickiego „Xaverianum" (sygnalizuje, że to nie tylko miejsce) i Akademicki Ośrodek Duszpasterski „Xaverianum" (zaakcentowanie akademickiego poziomu działalności), aż do nazwy Ośrodek Formacji i Kultury „Xaverianum". Ta ostatnia przetrwała zaledwie kilka tygodni, do momentu, gdy dodaliśmy jeszcze określenie *Jezuicki.* Dopiero wówczas nazwa odzwierciedlała wszystko to, co istotne. Bo przecież nie chodziło o jakiś tam ośrodek szkolenia kierowców, tylko o miejsce, gdzie tak naprawdę otrzymuje się swoisty jezuicki stempel. Samo wyrażenie *całościowa formacja osoby* pochodzi z naszego jezuickiego slangu. W naszym zakonie, formacja to bardzo długi czas, do momentu ostatnich ślubów – około 20 lat! To czas znaczący i naznaczający. Formacja w „Xaverianum" też ma być taka. Stąd właśnie pomysł na działalność wieloaspektową.

> O „Xaverianum" nie mogę mówić inaczej niż osobiście, ponieważ bardzo się z nim identyfikuję – to „moje dziecko". Wszystko, co w nim jest – w budynku, we wspólnocie, między ludźmi – to coś, w czym „maczałem palce", co było jakoś tam przeze mnie tworzone. „Xaverianum" to bardzo bliskie mi miejsce, bardzo bliscy mi ludzie. Najbliżsi.

– **ES**: A siły?

– WZ: Księdzu wypadałoby powiedzieć, że od Pana Boga, ale tak nie powiem, bo nie lubię takich obowiązkowych deklaracji. Niewątpliwie dużą rolę odegrał tu czynnik, który św. Ignacy Loyola określa jako „chęć odznaczenia się w służbie Bożej". Ale były to też takie dwa samonapędzające się motorki: o. Kosiński i ja, a potem o. **Pasierbek** i ja. Wszyscy trzej przyszliśmy tu przecież jako młodzi zapaleńcy, bezpośrednio po studiach zagranicznych, „nabuzowani". Chcieliśmy Opole do góry nogami przewrócić. Z naszych pierwszych przegadanych nocy zrodziło się m. in. dwa tysiące (!) imiennych listów do studentów, z zaproszeniem do ośrodka - jeszcze w październiku'94. Pod koniec listopada odbyły się już „I Dni Xaverianum", a był to przecież dopiero nasz drugi miesiąc w Opolu. Zarówno z o. Kosińskim jak i z o. Pasierbkiem, dużo robiliśmy i robimy dzięki dobremu wzajemnemu zrozumieniu. To wielka oszczędność energii i bardzo silny motor napędowy. Dużo sił dawały też i dają nadal nasze ambicje: żeby błysnąć, żeby pokazać „o" - zrobiliśmy. Pokazać nie tyle innym, ale przede wszystkim sobie. Później siła brała się z odpowiedzi ludzi, którzy reagowali na nasze działania. Nagrodą jest przecież błysk zachwytu w czyichś oczach. A ludzie się zachwycali i zachwycają, więc człowiek robił i robi.

– **ES**: Można powiedzieć, że brzmi to dość lekko i przyjemnie, ale na pewno nie obyło się bez trudności. Co stanowiło największy problem na starcie, i jak to wygląda teraz?

– WZ: Co innego trudności obiektywne, a co innego te, które sobie w głowie tworzymy, bo pewne zdarzenia odbieramy jako porażki. Na jeden z wykładów w czasie „I Dni Xaverianum" przygotowaliśmy 150 krzeseł. Przyszło 50 osób. Odebraliśmy to jako porażkę, a życie pokazało, że 50 osób zainteresowanych tematem to dużo. Zatem zbyt ambitne oczekiwania rodziły frustracje. Teraz też mam wygórowane ambicje: Chciałbym, żeby do „Xaverianum" przychodzili wszyscy, i żeby wszyscy byli zadowoleni. Jestem już na tyle „dużym chłopcem", że wiem, że tak być nie może, ale takie oczekiwania i tak są, a co za tym idzie frustracje również.

Inna sprawa to bierność ludzi. Człowiek coś robi, nabiega się i nic – odzew mizerny. Ale bierność to też taki brak zidentyfikowania się z tym co moje, takie niepobrudzenie się pracą. Bywa, że denerwuję się na siebie i innych. Potrafię zajechać ludzi: jak się w coś angażujemy, to nie liczy się czas, egzaminy itp. Bierność przeszkadza.

– **ES:** Co zatem pozwala iść dalej mimo takich trudności?

– **WZ:** Zachwyt, o którym już wspominałem. Jak ktoś mnie dobrze zna, to wie, że często się pytam o to, czy ktoś jest zadowolony, czy mu się podoba. I naprawdę potrafię dużo robić, żeby ktoś był zachwycony. Inna z wielkich radości, to móc pa-

trzeć, jak ludzie się rozwijają, kiedy z bliska obserwuje się dojrzewanie młodych osobowości i to, że Ośrodek im w tym pomaga. Często wystarczy, gdy siedzimy w „Xaverianum" czy gdzieś „na wyjeździe" i po ludziach widać, że im tu po prostu dobrze. To wystarcza.

– ES: Plany były bardzo bogate, działalność jest wszechstronna. Czy w tym wszystkim jest miejsce na niespełnione marzenia? I jakie są pragnienia na przyszłość?

– WZ: Niespełnionych marzeń, od tych czysto administracyjnych, po te duchowe jest wiele. Liczne plany, rzeczy, które należałoby zrobić. Ale nie są to rzeczy, które przegapiliśmy. Będzie na nie czas. Sumienie nie wyrzuca mi zaniedbań programowych. Chociaż jest jedna sprawa – mała aktywność Ośrodka na polu charytatywnym. To nasz słaby punkt. Jeżeli jest „żal za...", to za osobami, za zdarzeniami, które być może mogły wyglądać inaczej.

Moja przyszłość w „Xaverianum" jest krótka. Po wakacjach rozpoczynam probację w Hiszpanii, w Salamance. Zatem pragnienia na ten ostatni czas dotyczą najbliższych wydarzeń: udanego sympozjum, zrealizowania wszystkiego co zaplanowaliśmy na wakacje. To na przyszłość najbliższą. A dalej? Chciałbym, żeby „Xaverianum" się rozwijało, tzn. żeby z większym jeszcze rozmachem realizowało istniejące już możliwości i ciągle szukało nowych, nieznanych dotąd kierunków działania. I bardzo bym chciał, żeby „Xaverianum" – to „moje dziecko", było normalne i pełne ciepła. Normalne, czyli żeby byli tu ludzie, dla których Pan Jezus i chrześcijaństwo jest czymś ważnym, dla których liczą się wzniosłe wartości, dla których materializm i inne „szajby" nie są na pierwszym miejscu. Zaś pełne ciepła w ten sposób, że będzie działało jak klimat rodzinnych stron. Kiedyś, gdy nie skutkowały już żadne medykamenty, lekarze upatrywali jedynego ratunku w powrocie do miejsc, gdzie sama atmosfera miała zbawienny wpływ na chorego. I tak właśnie bym chciał, aby bez recept, bez wielkich zabiegów, „Xaverianum" działało jak klimat stron rodzinnych, aby był tu zawsze swojski, domowy klimat.

Basia: „Xaverianum" to miejsce, które uczy mnie miłości, odpowiedzialności, umacnia moją wiarę i pozwala rozwijać zdolności; miejsce, w którym spotkałam przyjaciół.

Adam: Tutaj mogę zawsze przyjść, spotkać interesujących ludzi i pogadać na wszystkie tematy – dosłownie na wszystkie. Jest tu czas zarówno na wyciszenie, jak i na zabawę. To ważne miejsce, gdzie niejednokrotnie spędzam więcej czasu niż w domu. Jest ono na tyle ważne, że wszystkie wydarzenia, w których tu uczestniczę, traktuję jak rodzinne.

Norbert: W „Xaverianum" zaznałem wiele przyjaźni i dobroci. Ośrodek stwarza mi możliwość wszechstronnego rozwoju, pomaga w realizowaniu niektórych marzeń. Zyskuję, ale mogę też dać coś z siebie.

Kasia: To ważne dla mnie miejsce. Takie, gdzie jakoś znajduję siebie, gdzie się realizuję, rozwijam. Wiele się tu uczę. To tutaj są dobrzy ludzie, dobra atmosfera.

Iza: To całe moje życie na studiach. Myślę, że nie zmarnowałam tych pięciu lat w „Xaverianum". Nauczyłam się tu odpowiedzialności, przekonałam się, że potrafię np. zorganizować bal, czy jakąś inną imprezę. „Xaverianum" zabiera czas, bo ciągle coś się dzieje. I nie można tu być pół na pół. Jeżeli jesteś tu naprawdę, to dużo z siebie dajesz, ale też dużo otrzymujesz. Tu zyskujesz dystans do studiów: widzisz, że jest wiele rzeczy ważnych, a studia... po prostu są.

Kiedy wracam po dłuższej nieobecności do Ośrodka i widzę, że ktoś właśnie coś pichci w kuchni, ktoś inny ogląda telewizję, w „zielonej sali" trwa babski wieczór, a w pokojach, ktoś się uczy i pewnie będzie tu nocował, to cieszę się jak dziecko. Bo to wszystko świadczy, że „Xaverianum" nie jest miejscem, do którego przychodzi się „ na zajęcia", „na zbiórki" (choć jak ktoś chce, to może być i tak). Tu jest dom, a przecież zbudowanie domu jest marzeniem każdego mężczyzny. Moim również.

WIADOMOŚCI UCZELNIANE

7(86) maj 2000

Spis treści

Wywiad z ... 3
Z kalendarza Rektorów 6
Z prac Senatu 7
Z życia Uczelni 9
Profesor Ryszard Baranowski (1920–2000) 10
Nauka, technika, sztuka 11
Finansowanie konferencji międzynarodowych 12
Wieści z wydziałów 13
Studia i studenci 14
Sport 15
Normalne i pełne ciepła... 17

WIADOMOŚCI UCZELNIANE
Miesięcznik informacyjny
Politechniki Opolskiej
Rok IX, nr 7(86), maj 2000 r.

Redaguje zespół:
Elżbieta Ciechocińska – grafik
Małgorzata Kalinowska – korekta
Współpracownicy wydziałowi:
Rafał Matwiejczuk (WZiIP),
Maria Mazur (WM),
Maria Trebel (WWFiF),
Józefa Czabak (WB),
Jolanta Ukarma (WEiA).
Stale współpracują:
Elżbieta Czaja
Urszula Mazur
Janusz Fijak
Sławoj Dubiel, Wojciech Brzeszczak – zdjęcia
Krystyna Duda – redaktor naczelny
Waldemar Szweda – skład i łamanie

Wydano w Oficynie Wydawniczej Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.

Druk: Oficyna Wydawnicza Politechniki Opolskiej, ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole.
Redakcja: ul. Mikołajczyka 3, 45–271 Opole, tel. 455 60 41, w. 284, e–mail: oficyna@polo.po.opole.pl

Zamówienie: 48/2000. Nakład 850 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania redakcyjnego nadesłanych tekstów.

Na okładce – złote drużyny siatkarzy Politechniki Opolskiej.

NOWOŚCI

W Bibliotece Głównej

1. Łomotowski Janusz, Szpindor Adam: *Nowoczesne systemy oczyszczania ścieków.*- Warszawa: Arkady, 1999.- 456 s. Sygnatura: 99047 Cz, 99048, M 6533

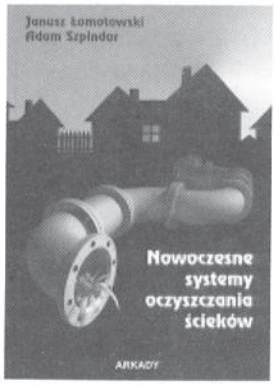

„Książka ta jest długo oczekiwaną wydawniczą pozycją akademicką obejmującą zagadnienia z dziedziny kanalizacji i ochrony środowiska. Praca ujmuje tematy niezwykle aktualne w sytuacji, gdy problem sanitacji wsi i miast jest (...) niezmiernie trudny do rozwiązania zarówno ze względów ekonomicznych, socjologicznych, jak i wobec braku wystarczającej wiedzy." (z okładki)

„Omawiane w książce systemy oczyszczania ścieków są przeznaczone dla peryferyjnych osiedli dużych miast, miasteczek i wsi. Przedstawione oczyszczalnie ścieków zaliczają się do kategorii „małych", w których ilości oczyszczanych ścieków nie przekraczają 2000 m^3/d. Książka została opracowana nowocześnie. Można znaleźć w niej m.in. takie zagadnienia jak: pomiary, sterowanie i analiza danych, ekonomiczne aspekty rozwoju systemów kanalizacyjnych oraz ocena oddziaływania oczyszczalni ścieków na środowisko. Istotnym uzupełnieniem treści są przepisy prawne i polskie normy z zakresu poruszanej tematyki. Książka jest przeznaczona dla studentów uczelni technicznych i rolniczych." (z odwrocia karty tytułowej)

2. *Polscy ekonomiści w świecie*, red. Tadeusz Kowalik, Jerzy Hausner.- Warszawa-Kraków: WN PWN, 2000.- 299 s. Sygnatura: 99051 Cz

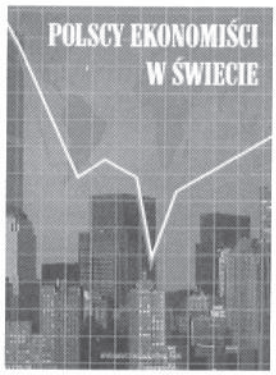

„Książka zawiera studia i szkice polskich naukowców, m.in.: W.Brusa, J.Drewnowskiego, Z. Fallenbuchla, S. Gomułki, K. Łaskiego, L. Sachsa, E.F. Szczepanika i S. Wellisza- wybitnych ekonomistów emigracyjnych, od lat mieszkających i pracujących za granicą, na temat stanu ekonomii współczesnej gospodarki światowej, a zwłaszcza transformacji gospodarki polskiej lat dziewięćdziesiątych. Cenne uzupełnienie pracy stanowią biogramy autorów, wykazy ich najważniejszych publikacji oraz indeks nazwisk.

Książka jest przeznaczona dla studentów i wykładowców uczelni ekonomicznych oraz szkół zarządzania i biznesu." (z okładki)

3. *Adobe Photoshop 5 w 13 lekcjach.*- Warszawa: Lynx-SFT, 2000 r.- 439 s. Sygnatura: 99047 Cz

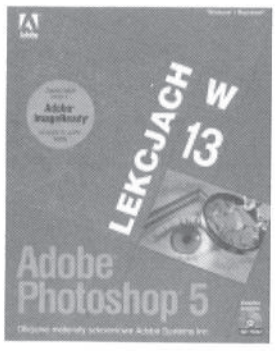

„Seria „... w lekcjach" opisuje szeroką gamę właściwości, narzędzi, opcji i technik stosowanych w Adobe Photoshop. Nawet gdy Twoja znajomość tego programu jest bardzo dobra, możesz swobodnie sięgnąć po tę książkę, a zobaczysz jak wiele możesz się jeszcze nauczyć. W przypadku gdy jesteś początkującym, polecamy przerabianie lekcji krok po kroku.

„Adobe Photoshop 5 w 13 lekcjach" zawiera m.in.:

- wprowadzenie do pracy z obrazami cyfrowymi
- kalibrowanie monitorów
- tworzenie i modyfikowanie selekcji
- malowanie i edycję obrazu
- pracę na krzywych Beziera (narzędzia Pen)
- pracę na warstwach
- tworzenie masek i edycję kanałów
- podstawy korekcji obrazu
- retusz fotografii
- współpracę z innymi programami
- tworzenie grafiki do Internetu
- automatyzację pracy
- drukowanie
- duotony

Książka zawiera CD-ROM

Opracowały: Barbara Oleksowicz i Małgorzata Wach

W Oficynie Wydawniczej

Jakość kształcenia w szkolnictwie wyższym. Podręcznik metod zapewniania jakości. (tłum. S. Wach). Jest to nieoficjalne tłumaczenie raportu „Manual of Quality Assurance: Procedures and Practices", opracowanego w wyniku programu Phare. Praca skierowana jest do szkół wyższych, rządów i instytucji odpowiedzialnych za oceny jakości kształcenia w krajach centralnej i wschodniej Europy.

ZN 255, Elektryka z. 49 GRE 2000,VII Forum Energetyków „Pod Szyndzielnią". Są to materiały konferencyjne (54 artykuły) o następującej tematyce: modernizacja bloków energetycznych, eksploatacja urządzeń ochrony środowiska, sterowanie i optymalizacja procesów eksploatacyjnych, monitoring oraz diagnostyka termiczna i wytrzymałościowa, materiały stosowane w energetyce, technologia napraw i odnowy urządzeń, zintegrowane systemy zarządzania.

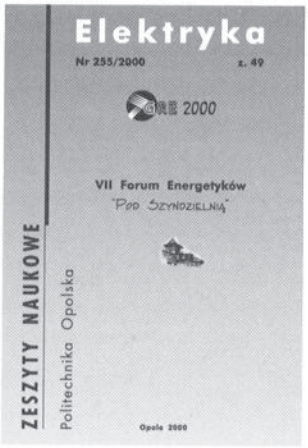

SiM z. 116, Igor Z. Zubrzycki. The structure of adipokinetic peptides – quantum mechanics, NMR and molecular mechanics approach. Napisana w języku angielskim rozprawa habilitacyjna poświęcona jest badaniu struktury hormonu adypokinetycznego metodą *ab initio* oraz za pomocą jądrowego rezonansu magnetycznego, a także badaniom za pomocą mechaniki molekularnej.

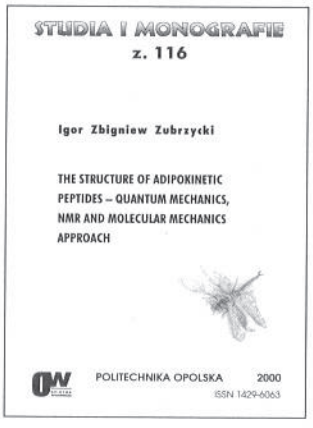

Skrypt nr 227, B. Jaszczyk, M. Łukaniszyn, A. Przytulski. Zbiór zadań z teorii pola elektromagnetycznego (wyd. II poprawione). Skrypt przeznaczony jest do ćwiczeń audytoryjnych prowadzonych na WEiA w ramach przedmiotu *elektrotechnika teoretyczna.* (w druku)

mk

Żakinada 2000

Fot. Sławoj Dubiel